

C/2023/538

6.11.2023

Skarga wniesiona w dniu 12 września 2023 r. – Republika Czeska/Komisja

(Sprawa T-567/23)

(C/2023/538)

Język postępowania: czeski

Strony

Strona skarżąca: Republika Czeska (przedstawiciele: M. Smolek, J. Vlácil, J. Benešová i J. Očková, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji⁽¹⁾ w zakresie, w jakim wyłącza ona z finansowania poniesione przez Republikę Czeską wydatki w łącznej kwocie 4 490 200,84 EUR; oraz
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący korekty finansowej nałożonej w związku z ustaleniem odnoszącym się do odsetka błędów aktualizacji systemu identyfikacji działek rolnych (zwanego dalej „LPIS”).
 - Komisja naruszyła art. 52 ust. 1 rozporządzenia nr 1306/2013⁽²⁾, ponieważ nałożyła korektę za domniemane systemowe braki w aktualizacji LPIS, mimo że owa aktualizacja nie przejawiała braków systemowych. Prawo Unii w związku ze wskazówkami metodologicznymi Komisji określa sposób oceny jakości LPIS (tak zwany „test ETS”), a Republika Czeska spełniła obowiązek ciążyący na niej w ramach elementu oceny jakości opartego na stwierdzonym odsetku niekwalifikującego się obszaru w latach 2018–2020. Następnie wymóg Komisji, aby wszystkie działki znajdujące się na zaktualizowanym obszarze były wolne od błędów, nie znajduje potwierdzenia ani w przepisach prawa Unii, ani nie jest zgodny z charakterem działalności człowieka, w ramach której nie można wykluczyć błędu losowego spowodowanego decyzją człowieka.
2. Zarzut drugi dotyczący korekty finansowej nałożonej w związku z ustaleniem odnoszącym się do spóźnionego złożenia wniosku.
 - Komisja naruszyła art. 52 ust. 1 rozporządzenia nr 1306/2013, gdyż nałożyła korektę, mimo że możliwość uzupełnienia podpisu na wniosku do pięciu dni nie stanowi spóźnionego złożenia wniosku w rozumieniu art. 13 rozporządzenia nr 640/2014⁽³⁾.
3. Zarzut trzeci dotyczący korekty finansowej nałożonej w związku z ustaleniem odnoszącym się do odzyskiwania nienależnych płatności.
 - Komisja naruszyła art. 52 ust. 1 rozporządzenia nr 1306/2013, gdyż nałożyła korektę, mimo że art. 54 ust. 3 lit. b) rozporządzenia nr 1306/2013 umożliwia państwu członkowskiemu zaprzestanie odzyskiwania, w przypadku gdy odzyskanie nienależnych płatności okazuje się niemożliwe z uwagi na niewypłacalność dłużnika stwierdzoną i uznaną zgodnie z prawem krajowym.

⁽¹⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2023/1408 z dnia 3 lipca 2023 r. wyłączająca z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) [notyfikowana jako dokument nr C(2023) 3494].

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008.

⁽³⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 640/2014 z dnia 11 marca 2014 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli oraz warunków odmowy lub wycofania płatności oraz do kar administracyjnych mających zastosowanie do płatności bezpośrednich, wsparcia rozwoju obszarów wiejskich oraz zasady wzajemnej zgodności.